

[Finansministeren.]

Proportioner skal jeg oplyse, at den budgetterede Merindtægt derved var ca. 10 Mill. Kr., medens vore Toldindtægter i Fjor var omkring 130 Mill. Kr., altsaa ikke en voldsom Toldforhøjelse paa 100 pCt., men en Toldforhøjelse paa omkring 7—8 pCt. Det er noget ganske andet. Det vilde ogsaa have været naturligt at fortælle, at til Trods for den lille Forhøjelse af de gennemsnitlige Toldsatser, der her er Tale om, er det kun delvis en à jour-Føring af vort Toldniveau til det højere Prisniveau. Man kan regne med, at før Krigen androg Tolden gennemgaaende ca. 7 pCt. af Varesnes Importværdi; nu er den omkring 4½ pCt., og hvis det paagældende Lovforslag blev gennemført, vilde den komme op paa omkring ved 5 pCt., altsaa stadig væk procentvis en Del mindre end før Krigen; og selv om dette Lovforslag blev gennemført, vilde Danmark stadig være et af de Lande i Europa, der havde de laveste Toldsatser, i hvert Fald vilde det af de nordiske Lande afgjort være det, som havde de laveste Toldsatser. Helt barokt virkede det paa mig, da det ærede Medlem over for dette anførte, at Amerika fremsatte Ønsker om Toldnedsættelse. Naar man sammenligner de danske Toldsatser med de amerikanske, maa jeg sige, at vi i denne Forbindelse er placeret langt ude paa Frihandelsfløjen.

De Tanker om en nordisk Toldunion, som det ærede Medlem berørte, har, som alle vil vide, Regeringens Sympati. Ved det nordiske Udenrigsministermøde her i Byen i August Maaned d. A. blev det besluttet, at Udenrigsministrene for de 4 Lande, Danmark, Island, Norge og Sverige, skulde opfordre deres Regeringer til at udpege Repræsentanter til et sagkyndigt Udvalg, der skulde undersøge Spørgsmaalet og Mulighederne for et nærmere økonomisk Samarbejde mellem de 4 Lande, og her vil ogsaa Spørgsmaalet om en eventuel Toldunion kunne tages op. Den danske Regering har med stor Sympati modtaget Forslaget og har allerede udpeget sine Repræsentanter til dette sagkyndige Udvalg. Det er mit Haab, at det maa lykkes at faa praktiske Resultater ud af Arbejdet.

Som bekendt har Danmark ogsaa tilsluttet sig den Studiekommision vedrørende Spørgsmaalet om en eventuel Toldunion eller noget lignende mellem de europæiske

Lande, der maatte være villige til at gaa ind i Drøftelse herom, saadan som det blev besluttet paa den saakaldte Marshall-Konference i Paris.

Det ærede Medlem Hr. Starcke stillede mig derefter det Spørgsmaal, hvor mange Selvmord der har fundet Sted som Følge af Skattesager. Jeg er ikke i Stand til at besvare Spørgsmaalet paa staaende Fod, og da det ikke var tidsbegrænset, kan jeg heller ikke sige, om jeg overhovedet vil kunne besvare det. Jeg ved ikke hvor mange Aar det ærede Medlem tænker sig Besvarelsen skulde omfatte. Maa jeg dog sige, at efter min Mening er der med Hensyn til Selvmord eller andre Reaktioner fra de paagældende Menneskers Side vel ingen Anledning til at se anderledes paa Skattesager, altsaa formentlig Skatteovertrædelsessager, end paa andre Lovovertrædelser og Forseelser fra Borgernes Side. Man kan have forskellige Meninger om, hvilke Skatter man bør have i et Land. Der kan formentlig blandt lovlydige Borgere — og dertil bør dette høje Tings Medlemmer høre — ikke være nogen Tvivl om, at de, der forser sig mod den gældende Lovgivning — det være sig Skattelovgivning eller anden Lovgivning — skal behandles efter de Regler, som den paagældende Lovgivning fastsætter.

Det ærede Medlem talte tilsidst om Indskrænkninger i Ejendomsretten, hvad han mente i Praxis var blevet Konsekvensen af de sidste Aars Udvikling, og udtalte sin store Utilfredshed hermed. Man maatte forstaa, at han ønskede Ejendomsretten udvidet og styrket. Jeg maa tilstaa, at det forekommer mig frimodigt, at en saadan Tale kommer fra Repræsentanten for et Parti, der som sit store Programpunkt har den saakaldte fulde Grundskyld, som er et Indgreb i Ejendomsretten, større, end den nuværende Regering vilde fortrøste sig til at tænke paa. Maa jeg i øvrigt som almindelig Bemærkning sige til det ærede Medlem, at han udtalte paa mange Punkter sin Utilfredshed med de bestaaende Tilstande, men hvad man savnede i hans Indlæg, var virkelig konstruktive Bidrag til Løsningen af Tidens Problemer. Det er jo ikke nok at sige, at de og de Forhold er daarlige, man maa ogsaa sige, hvad der er at gøre mod de i Øjeblikket herskende Ulemper.

Det er Regeringens Politik, at vi ikke